

زمن العاشرین قرمانی

نظری پاعلامیه حقوق بشر - ماده شانزدهم

(۳۸)

آیا ارت زن از مرد کمتر است؟

﴿ فلسفه این قانون چیست؟ ﴾ پاسخ ایرادی دیگر!

لیکے بیشو! یاں دین یاں پوشش چکو نہ پاسخ ۴۷۸۱ ندی؟

آنچه که از روح اسلام ، و مطالعه درا بواب مختلف آن ، بدست می‌آید اینست که : هر گونه تبعیض و امتیازات نابجا از نظر اسلام ، محکوم و ملغی است و اسلام شدیداً با آن ، مخالف است ، و هر گاه در بعضی موارد ، نشانه هایی از تبعیض و برتری بعضی افراد ، بر بعض دیگر ، مشاهده گردید ، حتیاً نه بخاطر اینست که اسلام برخی از افراد را بر بعض دیگر ، از جهت «انسانیت» و «حقوق انسانی» ترجیح داده است بلکه بطور قطعی باید دید که کدام یک از عوامل اقتصادی ، اجتماعی ، اخلاقی ، روحی .. در آن موارد وجود داشته که باعث آن نوع اختلافها و امتیازات شده است !

و بیار دیگر: در پاره‌ای از مواد که بظاهر آثار اختلاف و تبعیض میان حقوق افراد بجهش می‌خورد، هر گاه بطور دقیق و همه جانبه در اطراف آن بررسی کنیم، معلوم خواهد شد که نه تنها آن امتیازها عمیق‌وریشه دار نیست بلکه بیک معنی نمی‌توان آنرا اختلاف و تفاوت دانست. ما از میان صدها مردی که هر کدام سند نده‌ای برای صدق گفته‌بالا است فعلاً بهمین مسئله اختلاف میراث زن و مرد اکتفا می‌کنیم. اینکه می‌بینیم: اسلام سهم الارث زن را در بعضی موارد کمتر از مرد قرار داده (۱) این تفاوت ظاهری نه بخاطر اینست که اسلام ارزش و شخصیت

(۱) مواردی هم در قوه اسلامی دیده میشود که زن مانند مردارث میبردمیل اینکه وارد

میت فقط پدر و مادر ویک فرزند باشد در این صورت پدر و مادر هر کدام $\frac{1}{4}$ و مابقی تر که که $\frac{3}{4}$

است به پسر منتقل میشود.

و گاهی هم دیده میشود که زن از مرد بیشتر از پیر دماند صور تیکه و اثر متوفی مختصر ←

انسانی زن را نادیده گرفته است بلکه صرفاً بخاطر عامل اقتصادی است که با توجه ببنکات ذیر که ذیر بنای فلسفه تفاوت میراث زن و مرد است حقیقت این امر روشن خواهد شد :

۱ - داشتندان علم اقتصاد ، عقیده دارند که برای بوجود آوردن یک اجتماع بتمام معنی سالم و شایسته که از هر گونه افراط و تفریط و سرکشی وطنیان ، بدور باشد ، جهاتی لازم است که اجراء اصل « هر کس بمقدار نیازمندی و حاجتش » در مرحله نخستین آنهاست . این اصل است که ضامن تعادل ثروت و مالکیت است و از تورم ثروتهای کلان و پدید آمدن

شکاف طبقاتی که هزاران مقاصد اخلاقی و اجتماعی دارد ، جلوگیری بعمل می آورد

۲ - بحکم وضع طبیعی که مرد کدام از زن و مرد دارند ، اسلام مخارج افزون تری از قبل نفقة زن و قرآن ، مهر و صداق زن ، هزینه زندگی زن هنگامی که در عده بسر میبرد ، مخارج سایر نزدیکان تهیdest مانند مادر و خواهر ، پرداخت دیه قتل خطای و ... بهده مرد گذاشته است .

۳ - زن در مقابل وظائف فوق و مخارج سنگینی که مرد بهده دارد ، هیچگونه تعهد مالی بکرن ندارد .

نتیجه ای که از نکات بالامیتوان گرفت اینست : از آنجاکه مخارج و احتیاجات مالی مرد بیشتر از زن است ، زنان در مقابل درآمدی که دارند ، مخارجشان بسیار کمتر است از این جهت ، اسلام ، سهم الارث مرد را بیشتر از مال زن قرار داده تا طبق اصل « هر کس بمقدار نیازمندی و حاجتش ، تعادلی میان درآمد و مخارج آنها را برقرار گردد » (۱)

و بعبارت دیگر هر گاه در آمد و مخارج زن و مرد را بطور کلی در نظر بگیرید خواهیم دید که در واقع ، نه تنها مرد از لحظه ای از مزیتی پر زن ندارد ، بلکه حتی میتوان ادعای کرد که در این تقسیم مزیت از آن زن است و اسلام اذ او بیشتر جانبداری کرده است ممکن است پذیرش این مطلب برای شما مشکل و یا غیر ممکن باشد ولی با توجه به مثال زیر حقیقت آشکار خواهد شد

→ به پدر و مادر و شوهر باشد که در اینصورت شوهر $\frac{1}{2}$ ، مادر $\frac{1}{3}$ و پدر $\frac{1}{6}$ تر که را بپراث می بردند .

ولی باید توجه داشت که این حکم تنها مربوط بهادر است و شاید فلسفه آن هم این باشد که چون مادر زحمات و رنجهای بیشتری برای تربیت فرزند تحمل میکند ؟ اسلام بدینوسیله خواسته کمی از زحماتش را جبران نماید (المیزان ج ۴ ص ۲۲۹)

(۱) شباهات حول الاسلام ص ۱۰

شخصی فقط دارای دو فرزندی کی پسر و دیگری دختر است و از این دیگر عیتم ندارد، و دارای اوهم در حدود ۰.۶ هزار تومان است، هنگامیکه او فوت کند از دارایی او، بیست هزار تومان « بدخت و « چهل هزار تومان » به پسر او سهم الارث میرسد. این دخت، تازما نیکه پدرش زنده بوده جزء واجب النفقة او بشمار میرفته و بعداً هم که شوهر میکند جزء واجب النفقة شوهر خواهد بود طبعاً سرمایه بیست هزار تومانی ای که از راه ارث با او رسیده است برایش باقی خواهد ماند.

ولی آن پسر، طبق وظیفه ای که اسلام بهدهاش گذاشته هم باستنی از اقارب و بستگان نزدیکش نگهداری کند و هم مخارج زن و زندگیش را متکلف باشد.

روی این حساب، گرچه بظاهر، پسر چهل هزار تومان، و دخت، بیست هزار تومان ارث برده اند، اما در مقام مصرف و خرج، میرات پسر، همهاش خرج او وزن و بجه و گرفتاریهای زندگیش شده ولی میراث دخت را برایش پس انداز شده و باقی میماند، و یاد رمصارف شخصی او مصرف میگردد.

ممکن است همین حساب را در يك مقیاس عمومی تر و وسیعتر اینطور توضیح داد: مجموع درآمدها و ثروتها ای که در عالم وجود دارد و از نسل حاضر به نسل آینده از طریق وراثت منتقل میشود، زن و مرد نسبت بآن از لحاظ « مالکیت » و « مصرف » نسبت معکوس دارند. یعنی چون مرد، موجودی است که جنبه تعلق او بر عواطف و احساسات میچرخد و همین امر باعث شده که زعامات و اداره امور زندگی و ریاست خانواده با موکول شود، از اینجهت $\frac{2}{3}$ آن

اموال با ورثت میگردد ولی زن، همانطور که در سابق توضیح داده شد چون موجودی است عاطفی، احساسات و عواطف او بر تعلق و مال اندیشه ای میچرخد و همین جهت او را کدبانوی خانه و شریک زندگی مرد قرار داده است، از اینجهت $\frac{1}{3}$ آن اموال با اختصاص یافته است.

اما در مقام مصرف، از آنجا که مرد، مخارج زندگی خود و همسرش را بهده دارد،

از اینجهت $\frac{1}{2}$ سهم الارث او خرج خود را و $\frac{1}{2}$ دیگر مصرف عائله او خواهد شد

ولی زن، چون واجب النفقة شوهر است از اینجهت $\frac{1}{2}$ مال مرد مصرف او میشود و $\frac{1}{3}$

از اصل مال هم که در اختیار او است طبعاً ذیر نظر او بمصارف مورد نیازش خواهد رسید بنا بر این

میتوان گفت که اسلام در باب میراث بیشتر جانبداری از زن کرده اگر در اصل میراث او $\frac{1}{3}$ و مرد $\frac{2}{3}$

$\frac{2}{3}$ داده است ، در مقام مصرف برای او $\frac{2}{3}$ و برای مرد $\frac{1}{3}$ قرار داده (۱) (دقت شود)

طبق این حساب روشن ، معلوم خواهد بود که کم وزیاد بودن میراث زن و مرد ، صرفاً براساس حاجت و نیاز اقتصادی آنهاست و بهیچوجه ارتباطی بکمال و نقض در انسانیت و یا حقوق انسانی آنها ندارد .

یا ک ایراد؟

ممکن است بعضی ایراد کنند ، درست است که این محاسبه درباره نوع زنها و مرد ها درست درمی آید ولی ممکن است مواردی هم پیش بیاید که مخارج زنها در آنوارد ، کمتر از مرد ها نباشد مثل اینکه شوهری بمیر دونز بی پناهی را که بهیچوجه کسی ندارد بیوه کند ، چنین ذهنی نه فرزند پدر و مادری دارد تا مخارج او را تحمل کنند و نهارت او تکافوی مخارج او را میدهد .

و همچنین ، در صورتیکه پدری بمیرد ، در حالیکه دختر مریض و یا ناقص الخلقه بی پناهی با پسر سالم و قادر بکاری را از خود بیاد گار بگذارد .

در اینگونه موارد ، چرا اسلام مرد را با آنکه تو انا و قادر بکار است بر زن بینوا وقابل ترحم از لحاظ میراث ترجیح داده و اقلاب آنها بر این مردم از داده است (۱)

پاسخ

پاسخ این ایراد بعقیده من ، بسیار روشن است زیرا الاقوانین ، همیشه ناظر بنوع و اکثریت افراد است نه موارد استثنائی قانون گزاره همیشه با استی مصالح عمومی مردم را در نظر بگیرد و برای تأمین مصالح عمومی قانون وضع کند ، گرچه فلسفه حکم در حق همه افراد صادق باشد ولذا از قدیم گفته اند که : خروج فرد ، مضر نیست .

و ثانیاً اسلام ، برای افراد استثنائی هم راههای از قبیل «هبة» و «وصیت» گذاشته است باین شرح : شخص مورث . بهر مقدار از موال خود را که بخواهد میتواند بهر کسی که میل داشته باشد به بخشند و همچنین تا $\frac{1}{3}$ از دارائی خود را میتواند بهر کسی که بخواهد از راه

«وصیت» تملیک نماید ، خواه فرمود نظر او زن بی پناه او باشد و یا دختر مریض و ناقص او ؟ بنابراین ، اسلام ، در عین آنکه از مرد را بخطاطر افزون بودن مخارج و مصارف زندگیش ، از زن ، بیشتر قرار داده ، نیازمندیهای موارد استثنائی را نیز از طریق «هبة» و «وصیت» جبران کرده است .

در گفتمار پیشوایان دینی فلسفه مذکور برای اختلاف میراث زن و مرد ، بطریق جالب